

SANTA CRISTINA D'ARO

La gent relaciona Sta. Cristina amb els embussos de la carretera. Mirant la part positiva d'aquest fet, si més no, a la gent li sona el nostre poble. Ara només hem de canviar la imatge que es té d'ell, dir a tothom que Sta. Cristina no és aquell punt neuràlgic de les caravanes de diumenge, sinó un lloc on hi ha calma, natura, qualitat de vida i la platja a dos quilòmetres, gaudint de la Costa Brava des de la barrera.

Pilar Blasco fa quaranta-un anys que va néixer a Sant Feliu de Guíxols i uns quants que viu a Sta. Cristina d'Aro. En té molts per endavant per fer d'alcaldeessa. I, de moment, ja en porta un. Forta, però no estrident, em fa provar el gust del seu municipi. Segons per on es mossega, més amarg que una elegia de Lorca. **La situació de Sta. Cristina és i era bastant insostenible. L'equip de govern anterior havia anat molt lluny quant a endeutament i gestió irregular.**

La sorpresa de la Pilar no va ser el nombre de vots que va treure a les eleccions, sinó el de milions que mancaven del tresor municipal. **Nosaltres havíem tingut accés als números i, quan vam entrar, pensàvem que hi havia un deute determinat. Vam fer una auditoria i el dèficit que mostraven els llibres no era el que figurava, sinó de quatre-cents seixanta milions, amb impagats que s'anaven arrossegant any rera any. El més fort és que l'anterior equip de govern no justifica aquest dèficit, simplement el nega.**

Diuen que, econòmicament, aquest és el pitjor ajuntament de Catalunya, que mai s'havia conegut un cas tan greu com el d'aquí. **Sanejar el pastís que ens hem trobat és molt difícil. No obstant això, hem aprovat un pla de sanejament econòmic d'una durada d'onze anys, que és el temps que es preveu necessari per sortir d'aquesta situació. Estem satisfets perquè per ara, amb moltes dificultats perquè el pla és molt ajustat quant a despeses, anem acomplint la precisió numèrica prevista. Al principi ho vam passar molt malament perquè no podíem pagar l'aigua ni la llum, i tot el dia sonava el telèfon amb proveïdors que reclamaven les factures que se'ls devia des del noranta-dos.**

Vam tenir la desgràcia que ens van calar foc a la biblioteca. I, a sobre, la sala de festes (el principal lloc de reunions) estava plena de goteres i, quan vam encetar l'obra per tapar-les, vam veure que estava a punt de caure l'edifici. Sort que ens en vam adonar perquè si no en qualsevol moment allò podia haver caigut a terra amb cinc-centes o sis-centes persones a dintre.

Oficialment no té dedicació exclusiva, però dedica cada dia unes dotze hores a l'Ajuntament, en detriment de la seva feina d'advocadessa. Si

se'n surt, les urnes li ho pagaran. **El problema que tenim és que la gent de l'anterior equip de govern, que va deixar la situació caòtica que patim, no ha fugit, sinó tot el contrari, està fent una oposició aferrissada, amb entrebancs i posant pals a les rodes de la nostra gestió. Què es pot esperar d'una gent que ha portat el poble a un deute de mil milions de pessetes i amb un dèficit de quatre-cents seixanta? Això ja t'ho diu tot.**

Sovint la seva veu s'agreuja i la mirada se li enterboleix. Noto una barreja d'il·lusió amb impotència que es tradueix en un vull fer, però no puc fer. **En qualsevol cas això ha de tirar. Hem de reactivar el municipi. Abans que es fes la variant, tot el trànsit rodat passava per aquí, la gent comprava a les botigues... Amb la variant hi ha hagut una recessió econòmica important.**

Aquí hi ha comerç i dos hotels. És un poble purament residencial. La gent treballa a les rodalies i dorm a Sta. Cristina, on es pot pujar fins al tu del paisatge des d'un jo humà que el té a mà. **Sta. Cristina no té res a veure amb Platja d'Aro ni amb Sant Feliu ni amb la bullicia de la Costa Brava. Aquí hi ha segones residències, però volem potenciar al màxim la primera. Els paisatges són idíl·lics. M'esparrifa pensar que aquests paratges, que s'han conservat milers d'anys tal i com es veuen, puguin espatllar-se amb un mercat immobiliari descontrolat. S'ha de construir al voltant del nucli urbà, on es pugui viure dintre d'una línia anglosaxona, d'habitatge unifamiliar rodejat de jardins i boscos.** Els joves no hauran de renunciar a tot això. El Sr. Burc de Barraquer ha cedit a l'Ajuntament uns terrenys contigus al nucli urbà per poder-hi fer habitatges a preus assequibles. **A aquest senyor li agraeixo molt el gest, de debò. Com també estic molt agraïda als veïns del poble pel suport que m'han donat. Tenim una gent estupenda. S'ha de dir que, abans, les festes s'organitzaven a base de gastar molts diners. Per exemple, la Festa Major no ens aportava cap benefici i costava uns nou milions de pessetes. Ara, creiem que s'està recuperant l'esperit participatiu de fa uns anys, s'ha organitzat una comissió de festes que treballa amb molt entusiasme i un mínim pressupost. Ha nascut també un fòrum cultural per iniciativa d'un grup de ciutadans que organitzen des de concerts fins a conferències, i que serà una forma de reactivació de la nostra vida cultural.**

Deia Aleixandre que, a vegades, és molt difícil saber què està més amagat, si el punyal o la flor. A Sta. Cristina, durant un temps, ho ha estat la flor. Ara, un cop trobada, només cal esperar que no la tallin.

Pilar Blasco Prim - Sta. Cristina d'Aro - 2.500 hab. (el Baix Empordà)